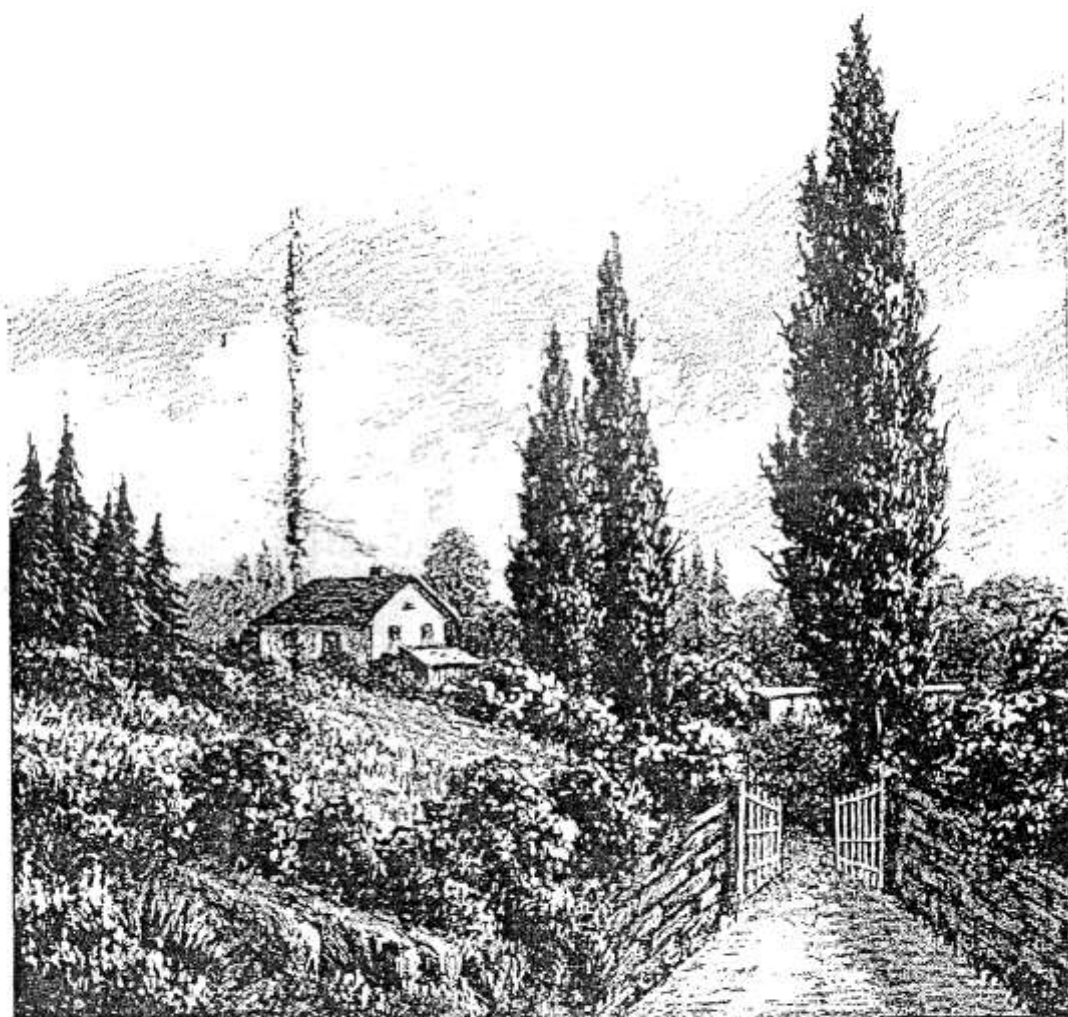

ВІСНИК ПОТІХИ

WISTNYK POTICHY

ZURNAL PRAWDY, NADIJI I ODWAHY

Виходить раз у місяць

Рік 1 Число 11

Грудень, 1933.

З ТРУБОЮ В ІНДІ
"НОВЕ ПОРАЖАЮЧЕ ОДКРИТТЯ"
ДЕ ЩО ПРО КИТАЙ
РОЗМАЇСТІСТЬ

Одно число 10

Попередплата на р

в Америці і Канаді \$1.0

CONSOLATION Ukrainian Monthly \$1.00 per Year
Vol. I No. 11 December 1933 Brooklyn, N. Y.

ЗМІСТ

ПОДРАЖНЕННЯ СМАКУ	2
З ТРУБОЮ В ІНДІ	3
"СУДДЕ, ЧИ МОЖУ Я МАТИ МІРІ ТИТУЛ"	6
МОЛОДЬ ПРОТИ ВІЙНИ	7
СВІТЛО НОСИТЕЛІ ГЛИБИНИ МОРСЬКОЇ	7
РОЗЕ ЛІЧИЛАБ ІХ ВЛАСНИМ ЛІКОМ	7
ДЕЩО ПРО КИТАРІ	8
ДОБРОГО СЕРЦЯ ХЛІБОДАВЕЦЬ	8
КАЛЕНДАР ПОСТУ	8
ПОРАДИ СУДДІ РУТЕРФОРДА	9
"ВЕЛЬМИ ЧЕСНИЙ ЧОЛОВІК"	9
"НОВЕ ПОРАЖАЮЧЕ ОДКРИТТЯ"	10
ДЕЩО ПРО НІМЕЧЧИНУ	11
РОЗМАТІСТЬ	13
ВАРТОВА БАШТА І ЇЇ МІСІЯ	16

Вісник Потіхи

Виходить раз у місяць і видається через
THE GOLDEN AGE PUBLISHING COMPANY, INC.
 117 Adams St., Brooklyn, N.Y., U.S.A.
 President Clayton J. Woodworth
 Vice-President Nathan H. Knorr
 Secretary and Treasurer Charles E. Wagner
 10 ц. один примірник

Річна передплата в Канаді і в Сполучених Державах \$1.00

УВАГА

Для вашої власної безпеки висилайте гроші через поштовий переказ, бо гроші вислані готівкою в листі, коли втрачаються, не можна дістати відшкодування. З інших країн можна вислати гроші до бюро в Брукліні, але лише через МІЖНАРОДНИЙ поштовий переказ.

Посвідки за отримані гроші як предплату вислаємо лише тоді, коли о се просите. Один місяць перед тим, ніж ваша предплата скінчиться, вислаємо Картку Відновлення. Просимо зараз відновити, щоб не втратити числа.

Зміну адреси висилайте впрост до нас радше чим на пошту яких два тижні наперед. В листі вкажіть свій старий адрес і новий адрес. Почта не висилає журналу на новий адрес хіба вказуєте поштовий значок.

Вісник Потіхи виходить в наступних мовах: Англійській, Чеській, Данській, Голландській, Фінській, Французькій, Німецькій, Грецькій, Японській, Норвезькій, Польській, Еспанській, Шведській і Українській.

Бюро в інших краях

В Канаді: 40 Irwin Ave., Toronto 5, Ont.
 Чехословаччині: Tylova ul. 16, Praha-Smichov.
 Бразилії: Rua Eca de Queiroz 19, Sao Paulo.

Entered as second-class matter January 31, 1938, at the post office at Brooklyn, New York, under the Act of March 3, 1879.

ПОДРАЖНЕННЯ СМАКУ

Естонія хоче позбутися фашізму

Спробувавши фашізму через два роки, Естонія бажає тепер позбутися його і тому сказала диктаторові, що по шістьох роках його терміну він може йти собі геть. Нова конституція осунула геть державну церкву і запевняє свободу всім мешкоцям думати, писати і говорити після вподоби.

Небезпека гіпнотизму

Небезпека піддаватися гіпнотизмі (формі демонізму) була відкрита в Лондоні коли дівчина Кровч Енд, глуха і німа, котра перед тим була гіпнотизована в змаганні виличитися від своєї недуги, стала захоплена сим чином, вона дивилась на фотографію гіпнотика. Всякі змагання збудити її через биття в лице, або лиття зимної води, не принесли ніякого успіху, та остаточно вона стала пробуджена через самого гіпнотиста, котрий проколов її голкою і бив її і остаточно збудив її. Пробудившись, нещасна дівчина розповіла своїй сестрі, з котрою вона може розмовитися, що коли вона гляділа на фотографію гіпнотиста, з чола гіпнотиста виринуло лице якогось старого чоловіка. Се показує, що гіпнотизм має стичність з демонізмом.

Statement of the ownership, management, circulation, etc., required by the Acts of Congress of August 24, 1912, and March 3, 1933, of Wistnyk Potichy, published monthly at Brooklyn, N.Y., for October 1, 1938. State of New York, County of Kings, ss.

Before me, a notary public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Nathan H. Knorr, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the business manager of the Wistnyk Potichy and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, as amended by the Act of March 3, 1933, embodied in section 537, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are: Publisher, Golden Age Publishing Co., Inc., 117 Adams St., Brooklyn, N.Y. Editor, C. J. Woodworth; Managing Editor, C. J. Woodworth; Business Manager, Nathan H. Knorr; all of 117 Adams Street, Brooklyn, N.Y.

2. That the owner is: (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding one per cent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a firm, company, or other unincorporated concern, its name and address, as well as those of each individual member, must be given.) Golden Age Publishing Co., Inc., 117 Adams St., Brooklyn, N.Y. C. J. Woodworth, Nathan H. Knorr, C. E. Wagner, F. W. Franz, S. M. Van Sipma, Grant Sulter. The address of all stockholders is 117 Adams St., Brooklyn, N.Y.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state.) None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the twelve months preceding the date shown above is: (This information is required from daily publications only.) (Signed) Nathan H. Knorr, Business manager.

Sworn to and subscribed before me this 21st day of September, 1938. (Signed) C. H. Merritt, Commissioner of deeds for the City of New York. (My commission expires 11/15/39.)

WISTNYK POTICHY

WISTNYK POTICHY

"І на имя його вповати муть погане." Маттея 12:21

Рік I.

Бруклін, Н. Я. 1938

Число 11

З ТРУБОЮ В ІНДІЇ

З АЛЯГАБАРД, або з "Місця Божого", я пишу сю допись. Та на питання, з місця якого бога — ви напевно відповіли б, если б ви були тут; бо се місце є одно із многих плянів на лиці гарного творива Єгови. Тут було б добре жити, если б чоловік не бачив і не нюхав, не мав чуття, слуху ані смаку, інакше сказати, се було б гарне місце для мертвого!

Тут часто бувають заливи. Бідна Індія! як я виглядаю того дня, коли вона буде визволена! Чи був коли край скараний гіршим злом чим Індія? Минулого вечера ми стояли на березі Юмни і бачили місце де кілька днів тому стояли рибацькі села, а тепер лишень одна хатина стримить із води!

Ми маємо рухому хату на колесах, та жити в ній не гаразд з причини бурів та заливів. Ми винаймаємо кімнату за десять рупісів (около три долари) на місяць.

Кілька днів тому ми отримали кружки до фонографу в тутейшій мові і змогли зробити досить гарну роботу. Подумайте самі: 95 процент з тутейших родимців є неграмотні, а 5 процент читають якийсь инший діалект в котрім Товариство Вартової Башти не видає книжок.

Неймовірна нужда Індійців

Нім отримали ці кружки до фонографу, ми не могли приступити до сих людей. І тепер річ мається майже так. Наша трудність лежить в сім: Найтанша книжечка в тутейшій мові вартує більше чим денний заріботок звичайного Індуса, котрий заробляє два аннаси (4½ ц.) на день. Із сього заріботку треба оплатити численні урядники, райгів та марайгів, і з шого зібрав байочну суму найбагатший чоловік у світі — Нізам, і безчисленні инші одиниці, що кормляться із того самого корита. Дальше ми маємо літературу котру може читати лише три процет з грамотного населення. Їх ум є так покручений "марною філософією", що навіть найпростіше писання не приносить бажаного наслідку, як сього надіється суддя Рутерфорд або перекладач.

Отже з новими рекордами ми можемо побігти деякі труднощі. Два вечери тому я радий був побачити як цілий збір церкви слухав лекції. Можна було бачити, що вони не лише слухали, але тишилися тим, що вони чули — всі, окрім пастора. Він також слухав, але він протівився тому, що було сказано про духовен-

ство. Однак ми скоро змогли припняти його перед усіма зібраними там.

"Чи був коли який край скараний гіршим злом чим Індія?"

Шпігунство сторожів вазниці

Ми чули, що в католицькій катедрі ціла проповідь була звернена проти нас. Жінщина котра розповіла нам про се замовила книжок і сказала, що вона годилась з лекцією о чистилище, і що вона постановила знайти правду помимо закау священника. Вони Гієрархія справді мають зручну систему доносів, бо хоть та жінка не сказала нікому про її замовлення книжок, то якось священник знав про се і сказав їй.

Я певний, що перший раз в історії Гієрархії вдійсности є в страсі. Я маю на думці одно село в котрім я певний, що ніхто з свідків не був; однак коли ми прийшли туди, то священник так добре знав про нас наче б він жив у вашім Нью Йорку.

З досвіду знаємо, що до католиків треба говорити одважно і з гори. Не раз я дивуюсь скільки з них сердечно годяться із такою наукою як о "чистилище", "отці" і "Трійці". В сім одним місці два католики набули "Богацтво" і инші книжки яко наслідок вислухання лекції о "чистилище" через трубу.

Велике заінтересовання в Кавинпорі

Від коли ми прибули в сю часть Індії, ми маємо дуже добрий час. В Кавинпорі, богате фабричне місто, многі з фабрикантів интересуються правдою, як про се ви почуете. Се певно значить, що "велика громада" виходить. — Одкр. 7: 9-17.

Тепер нас вислано в околицю де говорять мовою Телюго, і де ми зазнали много зворушення. Американці мали їх місію тут, і ми головно працювали між прибувшими на місію. Голосо-апарат або труба виконує знаминиту роботу.

Сі місіонари мають трудну задачу накинати їх ідею о "трійці" на їхніх нововірцях, хіба яко точку розріжнення між "християнином" а поганином. Як би не було, новина о нашій приході була разголошена в сім місці довго нім ми прибули. Прибувши тут, ми приготували лекції проти котрих повстало сильне протівенство, як і втворило прихильників.

Хоть місіонари горячо протівились нам, однак вони не хотіли виступити обороняти своєї

DECEMBER, 1938

науки. Часом ми мали три лекції вночі і приходили до дому аж в 1 годині по півночі.

Місіонари старались поборювати правду яку ми ширили. З їх стада приходили і питали їх численні питання на котрі вони не могли відповісти, з чого не-“християнський” елемент аж здивувався зі сміху.

В однім містечку ми приготували лекцію в домі Товариства Молодих Християнських Мужчин. Тоді місіонари прийшли до секретаря і грозили йому, що вони відтягнуть їх фінансову поміч, если він не відмовить нам галі; однак він стояв сильно при своїм контракті. У вечір прибуло гарне число слухачів. Передовий місіонар дальше старався переконати секретаря, щоб він зламав свою угоду. Цілий той час ми забавляли публику музикою. Тоді місіонар вийшов на плятформу і промовив до людей в мові телюгу і остеріг їх, що були ложні пророки. Отже перед ними всіма я піддав думку, щоби той місіонар пояснив в чім ми є ложні, але се він відмовився зробити, хоть публика одобрила мою думку. Я заявив людям, що нехай вони не вірять нам, хіба що ми дамо докази з Біблії.

При кінці вони побачили що Біблія говорить про сю річ і що вони не мають і одного тексту для попертя їхніх наук, отже вони рішилися піти до місіонарів.

Завважте, як провідіння сприяло нам у приготуванні лекції через трубу. Наш апарат був зіпсувався і нам було трудно віднайти причину клопоту. Нарешті ми знайшли знатока, котрий згодився розглянути сю річ. Він був католиком: Ми розказали йому про нашу роботу, однак сим він мало інтересувався аж ми повідомили його, що він яко католик, знаходився у мильнім човні. Вкортці ми пояснили йому правду з шим він радо згодився і признав, що його церква научала його ложно. Він не лише відмовився брати плату за свій труд, але заплатив нам за книжки і дав нам на ослугу свій апарат. Вскорі по тім ми довідались, що так звані “християни” в Кавнпорі мали зібратися на званий пир “мела” де нам дозволено забавляти їх музикою і при сім впускати кружки з лекціями.

Шляхотний католик

Инший знаток радія також випожичив нам свого апарата і особисто прийшов і наготовив нам усе. В тім дні ми мали около тисячу слухачів, многі з котрих були урядники і місіонари. Підчас лекції на тему “Гіпокризія” і “Чому духовенство противиться правді” — вони всі спустили голови. Се сталося в місяцю квітню підчас періоду “Вірний Воїн”, у котрім ми полишили 1,200 книжок.

Ми прибули до Кавнпору цілком чужі, пізно по полудні, а їхали ми далеко спекотою в той день. На щастя якийсь чужинець дав нам адрес до людей, котрі мали прийняти нас до свого дому. Знайшовши сих людей, то господар не лише відпустив нам свою кімнату, але пізніше ми довідались, що ми їли його власний обід! .Ті

добрі люди перетримали нас через шість тижнів і навіть чути не хотіли за плату. Вони передплатили собі “Вістник Потіхи” і від того часу поступають вперед у пізнанню правди.

Недалекий їхній сусід також зачав інтересуватись і ми мали свої студії там. Вони повідомили свого приятеля католика о правді, і він і його жена також прийшли слухати правди. Ми змогли задоволити їх, і вони передплатили собі “Вістник Потіхи” і забрали книжки. Останнього дня нашого побуту один із них запросив нас на учту на котрій ми відповідали на питання і грали многі кружки на фонографі. Та один чоловік дуже заінтересувався і взяв собі книжок і бажав дістати фонограф і кружки, щоб він міг голосити новину иншим. Все се сталося в однім місті.

Облога Лукнов

В Лукнов нам пощастилось бути в дуже гарних людей. Ми були вдячні Єгови за се, що Він постарався для нас о місце де ми могли утекти від літньої спекоти. Повернути з ранньої роботи і відсвіжити себе електричним вітраком, се була неописана добродетель!

І справді цілий той рік ми були щасливі в отриманню охорони. Через інші девять місяців в році ми можемо перебути в шатрі, але в часі горячої пори, а головнo в сій часті краю, се страшенно трудна річ. Се однак є лише одинокий практичний спосіб виконувати роботу, бо ми можемо дістатись в місцевости де не заходить желізняця, і також маємо привилей мати з собою трубу.

В Лукнов ми стрінулись з женщиною, котра стала по стороні правди. Очевидно вона вже від давна шукала за правдою і мала стичність з літературою Товариства через якийсь час, але ніколи не бачила глибини значіння їх. В кількох тижнях нашої знайомости вона приготувилась сказати иншим “Прийди!” Як здається мені, що “велика громада” не виступила так виразно перед тим, бо не прийшо був іще час на се. Тепер ми можемо сподіватися великого напливу її ним прийде остаточний кінець.

Я бажаю тут виразити своє оцінення Вістника Потіхи і образки які він містить, що помагають у вясненню справи.

Вибирай смерть або життя

В однім маленькім містечку місіонар запросив нас на обід. Ми прийняли запрошення і після обіду старались звернути розмову на тему Біблії, але він кермував тему кожного разу в иншу сторону. По обіді на нашім розході, я покликав його на бік і сказав йому, що се що він дав нам пообідати і взяв від нас книжки, не звільняло його від відвічальности научати правду. Він сказав, чи я думав, що він сього не робить? На що я відповів, що Біблія показує, що так малася річ. Він взяв Біблію і подав мені і сказав: “Покажи мені.” Се ми радо зробили. Ми обмежили свою тему до двох точок: “Трійці”

і "Смерти". При закінченню він сказав: "Як я бачу, то ми навчаємо лож; що те, що ти показав мені, є безперечною правдою як се Біблія навчає. Ціле моє теологічне вишколення не навчило мене стільки правди скільки ви навчили мене сього пополудня. Мої колеги брехали мені про вас, кажучи, що ви вибираєте тексти лише відповідні для нас, а решта понегаєте. Та ви показали мені за і про." Тоді ми указали йому на небезпеку коли він пізнав правду, і радили йому порозумітись з відділом Товариства, але я певний, що він, як і Адам, вибрав самовбійство; Товариство не чуло нічого від нього.

В декотрих місточках Індії довідувались місце нашого побуту і приходили до нас з своїми Бібліями, і тоді один з нас приготував їду а другий сідав на траві з гуртком людей і розказував їм про правду, як се колись робили апостоли.

День або що пізніше, коли ми прибули в одне населення, сторож стримав нас і сказав, нам заборонено оставати там. Згодом я знайшов, що сей розказ походив від самого агента, римо католика. Я протестував проти сього виключення нас, але се не помогло. Однак ми довідались, що коло католицької церкви була маленька площа, що належала до правительства; і так одного вечера ми пішли на ту площу і коли люди ішли до дому з церкви, ми впустили лекцію через трубу в повній силі.

Надзвичайний попит за літературою

Звідти ми поїхали до Пондічері, французького населення, маючи з собою запас французької літератури. Першого вечера ми заїхали до місця де товпа людей зібралась почути музики банди, і при закінченню ми впустили через трубу гарний кружок з музикою, що було до їх смаку і многи прийшли до нас і вислухали кружки про "Чистилище". Було се смішно приглядатися лицю священника. Перш можна було заважити здивовання, опісля насміх, а нарешті гнів. Я і многи інші люди приглядались сій комедії з утіхою. В тім місточку ми мали дуже добрий успіх. Окрім поміщення англійських книжок і книжечок, ми також помістили всі книжки які ми мали в французській мові. Решта книжечок ми занесли до одного бюро де три особи бажали їх і були б радо взяли "Богацтво" если б ми були мали його.

Тиждень пізніше ми прибули до Бенерес, ще "одно" святе місто. Я жалую тих, найбільше американців, що приїзять так далеко, надіючись побачити "чари Сходу". Тут нічого нема чого не можна б бачити в котрім іншим індійським місті, хиба що тут більше вмирають люди і тіла палять і кидають у "святую" ріку Гангу.

В одній частині того міста знаходиться улица де люди приносять їх старців умирати. Часом, я боюся, що вони, як сказав Кароль II., занесені там перед часом вмирати. Се страшна думка полишити дім і родину щоби лише вмерти в тій

дірі. Сьогодні ми обидва помістили трицять шість оправлених книжок.

Радість в Господі

... Буває час, що я є переповнений утіхою, що я є вибраний Єговою бути один із тих, що несуть свідоцтво про Його ім'я і ставсь предметом нападу через ворога. З бігом років я чую, що те почуття пожирає мене, і хоть признаю себе за недостойного, то я молюсь, що коли прийде день моєї рішальної проби, щоби я не похитнувся.

На полудневій частині півострову, Тиневелля, ми зазнали досвіду який не легко пояснити. Ми давали наші звичайні лекції й як звичайно місіонари гнівались на нас. На ніч ми звичайно поставили наш самохід десь на пустім місці близько поліції. Одної ночі нас збудили страхопудні голоси. Около сто локтів в корчах сховались шість молодих хлопців, і, як ми догадувались, вони хотіли напудити нас "голосами духів". Однак, ми не показали ніякого знака життя, але чекали побачити який був їх замір. Нарешті вони пішли дорогою, та не до міста, а противно, і стрівши там около дванадцять інших молодих хлопців, направились в напрямі міста.

Я догадуюсь, що вони хотіли встрашити нас з того місця (бо сі люди самі дуже бояться таких річей) і думали, що ми перенесемось до іншого місця, далеко від зазиру поліції, і тоді їх замір був напасти на нас за правду яка відкривала їх олюблену лож. Якби воно не було, їх замір не був добрий, і Єгова визволив нас.

В Тріхонополі знаходиться багато фабричних та залізничних робітників. Одного вечера ми вибрали місце і поставили там трубу. Побільшій частині сі мешканці були католиками і многи з них приступили до труби і хитали своїми головами на знак одобрення лекції. Случайно переходив сюди священник і, почувши лекцію про "чистилище", зупинився і слухав. Тоді він пішов навколо між людей і наказував своїх членів, щоби вони ішли до дому і не слухали лекції, однак многи відмовилися, а ті, що пішли, слухали лекцію з домів. Опісля пописько назвав нас комуністами, росіянами та іншими іменами.

Зворушений місіонар

Один пастор, почувши нашу музику, запросив нас дати його громаді музику і лекції з Біблії. Було там около 150 дорослих осіб, що тішились розпочаттям програми музикою. Однак коли зачались лекції, пописько став дуже занепокоєний, і зазначив, що він не може дозволити продовжатись такій програмі, бо лекції не були йому до смаку. Він наставляв, щоби ми обмежили нашу програму до музики. Я пояснив, що ми прийшли давати лекції а не лише забавляти людей музикою. Однак він напірав, щоби я пішов до самохода і сказав Ронові (мому співробітникові) не впускати більш кружків з лекціями. Я знов заявив, що Рон має нагляд над машиною і если Рон вважає за потрібне повину-

ватися його велінню (що я був певний, що Рон цього не зробить), то нехай він скаже йому. З тим він пішов до Рона під час коли труба велично розкидала слова правди. Люди побачили, що щось доскулювало духовників, і догадуючись що спричиняло його неспокійним, слухали ще з більшою увагою.

Пішовши до Рона, Рон пояснив йому, щоби він представив сю справу мені, бо він мав наглядати лише над машиною, а я відповідав за програму; і коли духовник впустився іти до мене, Рон скоро наложив ще один кружок. Я сперичався з ним хвилину і знов післав його до Рона, але коли Рон хотів післати його назад до мене, то він став пересичений і заявив, що если не полишимо його громади, так він побє наш самохід і нас, на що я лише стиснув плечима. Рівночасно з труби розходилась правда, і се привело духовника до крайности. Він пішов до своїх людей і казав їм полишити нас і не слухати лекцій. Декотрі з них встали і пішли, але сі я знаю були наймити попа, однак відійшовши геть, вони стали і дальше слухали.

Всі інші осталися непорушними. Тоді він зачав зневажати їх, кажучи "ганьба!" що вони слухали "ересі", аж хтось з них встав і сказав, що до тепер ми не чули ніякої "ересі", а що було сказано про духовенство, то з сим ми щедро годимося, бо се правда. Се неначе ошоломило пописька і він скоро побачив, що більшість з них були такої самої думки, і що вони рішилися остатися і слухати лекцій дальше. При сій точці Рон, з подивляючим розсудком, наставив кру-

жок "Чому Духовенство Противиться Правді". Із сим духовник відійшов геть.

Многі з слухачів показали велике заінтересовання. Вони згодилися, що ми мали відвагу сказати те, що вони всі знали, що ті духовники не інтересуються нічим крім того, щоби затримати їх легку роботу. Ту лекцію, що так порушила духовника до гніву, люди просили повторити ще раз. Більшість з них забрали книжки від нас, а один чоловік прийшов другий раз по книжки.

Намісці тут згадати, що ми там не зайшли під фальшивою претензією, бо той духовник вже довгий час посідав Гарфу Божу і бачив фото Дразу і набув собі книжок від нас. Як се ми пояснили йому, що зробивши раз постанову лишитися коштом часу, петролії і нагоди проповідати деінде, ми не чулись оправдані відступити від цієї постанови тому що якийсь чоловік не годився з лекціями.

Справді се дивно, як Господь руководить своєю роботою! Много разів здавалось, що ми знаходились в непоборимій трудності, але ідучи вперед ми знаходили що дорога всегда була отворена для нас. Лише повна віра в знання, що Він є помічю своїм людям, дає одвагу стрінутися з неможливістю і побороти її. Коли той духовник грозив нам, що його громада погромить наш самохід і нас, тоді я справді дивовався чи зможе він затуманити їх се зробити. Ми обіцяли, що колись повернимо знов до них і дамо відповіді на питання по перечитанню ними книжок. — Клауд Гудман, Індія.

"СУДДЕ, ЧИ МОЖУ Я МАТИ МІЙ ТИТУЛ?"

НАПИСАНО є: "Усі ж діла свої роблять, щоб бачили їх люде, ... і люблять ... щоб звали їх люде: Учителю, учителю." — Маттея 23: 5-7.

Ось так Ісус говорив про релігійних когутів у Його часі. Вони вірували в само-похвалу. Вони радувались визначною позицією в народних справах, і вони повідомляють всіх людей близько і далеко, щоби їх кликали "Учителю, учителю".

Так і сьогодні. Духовенство приняло і набуло для себе ряд розмаїтих титулів. Вони люблять як їх кликати "всечесний", "преосвященний", "преподобний" "Ваша величність" "Ваша святість" і т. д. і т. д. Вони не навидять називати їх простим титулом "громадянин".

Тут Вістник Потіхи подає кілька випадків безмірної марноти і бажання сих фахових релігійоністів отримувати похвали.

Найперше пійдім до муніципального суду міста Чіктовага, недалеко Буфало, Н. Я. На розправі проти одного свідка Єгови (Йосифа Банасіка), був покликаний яко свідок Павло С. Гофман, свящ. лютеранської церкви. Оборонець адвокат покликав: "Чи пан Гофман присутний?" Із переднього крісла в суді встає в чорних ризах

особа і каже: "Я є особа якої ти бажаєш; мое ім'я всечесний Павло С. Гофман."

Другий примір: Пастор Г. Е. Пітерс, з Флорал Парку, Н. Я. був покликаний за свідка в справі Людей Держави Нью Йорку проти Віляма Е. Йонсона, одного з свідків Єгови. Коли оборонця адвокат спитав, "Чи п. Пітерс у суді?" тоді знов у чорних ризах особа встала зі свого крісла в суді і приступивши до місця де свідки дають свої зізнання і сказав: "Мое ім'я є всечесний Г. Е. Пітерс."

Третій примір: В тій самій Флорал Парк справі, був покликаний Йоан П. Скелій, вікарій римської католицької церкви, Нашої Панны Побіди. Тут подаємо витяг з його свідчення, відповідаючи на питання поставлене йому оборонцем адвокатом:

"Питання: Твое ім'я і адрес?"

"Відповідь: Всечесний Йоан П. Скелій, 2 Лаурел Парквей."

"Питання: яке твоє заняття, пане Скелій?"

"Відповідь: Отець Скелій — (і звернувшись до судді сказав:) Судде, чи можу я мати мій титул?"

"Питання: Як би то було як би ми тебе кликали доктор?"

"Відповідь: Ні, мій титул є **отець**."

"Питання: Ти не бажаєш, щоб тебе кликали пане?"

"Відповідь: Ні, — Судде, чи можу я мати мій титул?"

"Питання: Ти ж не є моїм отцем —"

"Суддя (перериваючи): У суді ми не можемо признавати титулів. Сей привилей треба покинути. Сей адвокат може мати якийсь релігійний сумнів взявши таку позицію задля релігійних причин. Після конституції ми не можемо змусити його признати якусь релігію. Свідка не треба титулювати ніяк, лише питай його питання."

Як правдиво сказав Ісус, що ті само-звані "всечесні" джентельмени дбають про свою важність і вивиснення. Жалібно і подитинячому вони плачуть, домагаючись пошани і похвали

від свого ближнього. Хоть їх титуловано звичайно і чемно, то вони незадоволені плачуть подитинячому: "Судде, чи можу я мати мій титул?"

Але коли треба кричати для добра народного (Ісаї 58: 1), або "гавкати", як вірний пес на сторожі, щоби дати острогу о надходячим небезпеченстві, щоби люди доброї волі стрінули властиво ситуацію (Езекиїла 3: 17-21), то ці любителі титулів мовчать як гріб, німі, як німі пси, як се про них говорить пророк Ісаї в 56: 10-12.

Та вже недалекий той час, коли вони не лише не будуть плакати за своїм титулом, але "соромити" муться пророки видава свого, пророкуючи, й не будуть уже вдягати волосяної гуні щоби обманювати людей, а казати ме кожен: Я не пророк (мій титул не є "всечесний", "преподобний", "преосвященний" або "святійший") я такий собі, що пореє землю (фармар, рільник). — Гл. Захарії 13: 4, 5.

МОЛОДЬ ПРОТИ ВІЙНИ

КОМІСІЯ Американської Молоді дала звіт, що 12 процент молоді цілком відмовиться воювати на случай війни.

Шістьдесят процент із 13,000 молоді обидвох пол заявили, що війна "непотрібна і можна її оминати", а інші 27 процент вважають війну як "потрібне зло". Лише малий процент оправдали війну як "добру річ". Вся ся молодь живе в стейті Меріланд і були вибрані для "наукових дослідів."

Жонаті також противляться

Із 6,832 хлопців, 35 процент заявили, що вони добровільно пішли б до війни, 31 процент пішли б если если примушені, а 10 процент воювали б лише в разі наїзду, а 12 процент відмовилися б воювати зовсім, 7 процент взяли б "кров інших", а 4 процент не були певні.

Із майже такого самого числа дівчат, то одна четверта часть заявили, що вони радили б своїм братам, чоловікам і хлопцям іти до війни добровільно; 30 процент радили б своїм мужам іти если мусіли; 10 процент тримали б їх аж в случаю наїзду ворогом; а 20 процент відмовилися б йти до війни серед усяких обставинів. Сім процент радили б взяти інших кров, а девять процент були непевні.

Жонаті молоді люди противляться більше війні чим поодинчі, і інтузіязм до війни зменшається із зростом віку. 16 років віку показалися бути більше воевничим чим 24 років.

Сей дослід також показує, що велика часть охотників як велика часть противників війни живуть у великих містах. Молодь на фармах має дуже мало охоти до війни, хіба примусово.

Говард Бел заявив, що два рази з стільки студентів колегії відмовилися би йти до війни чим

ті, що покінчили лише восьмий грейд або і менше.

Чим молодь має висшу школу тим вона шукала більше увільнити себе від обовязку воєнного. — 3 Пітсбург Прес.

Світло Носителі Глибини Морської

З многих риб, що живуть в глибині моря де світло сонця не доходить є так звані риби "лямпо-носії", що вдійсности носять лампи, освітчені органи прищиплені до щоків. Декотрі мають такі лампи перед очима, а інші поза очима. Один гатунок риб, замість мати одно око на однім боці голови а друге на другім, то мають обидва ока на одній стороні голови, а нічого на другій.

Розе лічилаб хорих їх власним ліком

Беті Розе радить хорим на комунізм пійти до Росії, а тим, що захорили на націзм або фашізм, вернутись до тих країв і там жити. Між іншими вона каже:

"Нехай ті, що вірують що в Росії є рай, скористають з нагоди і повертають назад до того краю. Також ті, що прийшли з країв де тепер існує націзм або фашізм, нехай вертають до тих країв — і живуть там."

В Німеччині й Італії ніхто не має права до свого власного життя; там чоловік мусить робити і думати так як Гітлер і Мусоліні бажають; там не вільно висказати своєї думки; там часописи є здушені і пишуть лише те, що Мусоліні та Гітлер їм кажуть писати; люди в тих "чудових" краях є вчені для потреб розширення краю і привернення втрачених колоній підчас Світової Війни." — Беті Розе.

ДЕЩО ПРО КИТАЙ

Стримання японського наїзду

ЯПОНСЬКА флота уживає до палива оливу, але її оливні поля в Сакаліні дають лише 10 процент оливи потрібної в часі миру. Отже вона цілком залежить від оливи яку вона дістає з чужих країв. Хоть недавно вона зачала згромаджувати оливу у великій кількості, то однак після обчислення "Петроліум Прес Сервайс" її запас може вистарчити лишень на два місяці.

Японська продукція залізної руди стрічає лише 30 процент вимог підчас спокою. Великі підприємства розділюють їх контракти між малі фабрики, а сі знова дають часті їх роботи до виконання для родин. Природна річ, такі малі підприємства є забідні мати відповідну машинерію, і тому мають трудність виробити міродайну річ. Через те японські літаки є недосконалі і тому трапляються часто випадки, отже вони звертаються за виробом таких річей до Британії і Америки.

Японська ціль постійних нападів з повітря на Ненкін, Кантон, Гонконг і інших 60 містів є та, щоби вбивати і нищити так далеко і широко, що Китай піддається хоть його армії полишуться непобідими.

Японці також є безправними і на морю. Їх підводні лодки нищать китайські рибачські човни, котрі наче малі села пливають на воді, бо ціла родина ребака живе з ним в такому човні. Таймс подає, що Японці не беруть в'язнів у полон, чи ранених ні здорових. Приватні звіти з Пейлінгу доносять, що сотки беззбройних студентів розстрілено цілком зимнокровно.

На ріжні протести проти такого брутального нищення цивільних людей японською воздушною силою, Японія відповідає що се лишень маленький почин.

Японська армія числить, що без ріжниць як за брутальна, боягузна і позаграниці міжнародного права вона є, то "цивілізований світ" не буде нічого робити лише приглядатися і стискати плечима, а Японія аж тепер зможуть здійснити їх уявлену надію загарбати пановання над Китаєм, еслиб їх методи були лишень досить страшні, щоби дістати побіду.

— Винято з книжки "Японію Можна Стримати".

Лог Па-Гонг убитий

Лог Па-Гонг, мултіміліонер і католицький провідник Шанггаю, старавсь приподобатись папі через перехід на японську сторону, і за се заплатив своїм життям. Двох китайців перебрані як покупці помаранчів, убили його. Кажуть, що на його грудях він мав много ріжних медалів. За минулих вісімнадцять років папа зробив його Рицарем св. Силвестера, Головним Рицарем св. Гробу, Рицарем св. Григорія, членом Евхаристичного Конгресу, президентом Католицької Акції в Китаю, і інших католицьких товариств. Він був директором многих великих

підприємств і загальним управителем корабельної спілки, отже він був один "з визначних в отарі".

Агнес Смідней про китайську війну

Американська дописувателька, Агнес Смідней, перебула чотири місяці на фронті з китайським військом у війні проти Японців. Вона подає, що многи з китайського війська машерують многими днями по снігу в часі студини 30 градусів низше зера, і часто много днів без поживи. Їх оружа часто складається лише з булави. Вони виробляють собі ручні гранати. Гранати і пушки вони дістають від японського війська коли вдається їм забрати в полон. Дальше вона твердить, що японське військо вбиває своїх власних жовнірів на коли б вони були полонені а опісля увільнені китайцями.

Людяний хлопець між нелюдями людьми

Повідомляють, що мадярський хлопчина Валенайн Голдосі, одтримав два медалі від правительств Сполучених Держав і Великої Британії, за се, що він лійшов за своїм псом на фронт, на котрім японці різали китайців. Можливо що ті правительства сим чином опрокинули різню яку тепер виконують японці на миро-люблячих китайцях.

Доброго серця хлібодавець

При отворенню нового року в 1937, Р. Гарвел Гравелс, в Філадельфії, Па., сказав кождому своему робітникові дати звіт їх довгів. Тоді він заплатив цілу суму їх довгів, котра виносила 100,000 доларів, так що кождий з них зачинав новий рік чистий без довгу. Кождий у тій фабриці дістав що наймеше по 100 дол., а один чоловік стримав сім тисяч доларів на сплалення його гіпотики.

Календар посту

Еслиб ви написали лист до "Нового Світа" в Шікаго, то можливо вони вислали б вам так званий "Календар Пістних Днів", до котрого ви мали б заглядати кождого дня. Він показує, чи в 113 днях в році ви повинні їсти три рази, чи два рази і пів, чи лишень один раз на день; також, чи ви повинні їсти мясо, і чи ви маєте його їсти перед полудним. Він розріжняє чи ви є робітником або неробітником; чи ви є членом робітничої родини або неробітничої родини; і чи ви є низше 21 р. віку, або висше 21 р. віку і висше 59 р. Се зроблено тому, що если якийсь член хоче їсти, так він повинен заглянути до календара. Не питаєте хто виписав той календар, сим ви покажете брак віри в се чисте сміття, а хто загубить віру в те сміття, той буде записаний до горячого місця, аякже!

ПОРАДИ Судді Рутерфорда "ФАШИЗМ"

ТОТАЛІТАРИЗМ — се правительство сила якого знаходиться в руках одного диктатора. Комунізм, фашизм і нацизм — се одна річ під різними іменами. Росія, Німеччина, Італія і інші європейські краї знаходяться під управою таких диктаторів. Ціль тоталітаризму є управляти людьми і вивисшити державу понад Бога Єгови і Ісуса Христа. Факти показують, що в цих диктаторських правительствах відобрано свободу поклонятися Всемогучому Богу.

Релігія, торгівля і політика злучились разом або сформували змову установити диктаторське правління у всіх частих світа. Лондонський Нюс Кронікл недавно помістив мапу показуючи, що майже ціла Європа підпала під тоталітаризм і через те є під управою самолюбних диктаторів. Бритийський нарід і Сполучені Держави Америки є другі в ряді, що мають замір установити правління. Релігійне крило цієї конфедерації знаходиться під провідництвом Ватикану в Римі, і майже усі релігійністи, будучи засліплені до дійсної цілі, упали під вплив Римо Католицької Гієрархії і попирають тоталітарний рух. Рух "Католицької Акції" в Америці має на цілі управляти американськими людьми, і через те та ультра-релігійна організація збирає в свою кошару передових богатерів і політикерів Америки. Завважте слідуєчі проголошення, під тією самою датою котрі показують, як папа підхлюблюється політикерам та фінансістам.

"Ватикан Город, 8. березня. Сьогодні ватиканські новинки проголосили, що Папа Пій зробив Р.П. Моргана і Томаса В. Ламонта, Морганового банку, рицарями Св. Грегорія Великого."

"Вашінгтон, 8. березня. Апостольська делегація повідомила сьогодні, що Алфред Е. Сміт був піднесений Папою Піюсом XI. до рангі папського доморядника—воротаря і мечя. Визначний католик заявив, що ся честь зроблена Смітові, демократичному кандидату на президентта в 1928 р., зробила його членом папської осо-

бистої родини. Сю честь надано Смітові за його визначну службу як католика."

У книжці **Рим Виступив Побіджати**, на сторони 13, написано слідуєче: "Чи замір церкви є, если вона дістане власть, змінити і поправити конституцію? Чи вона має намір осунути американські засади відділення церкви від держави? Нарешті, чи її замір зробити себе церквою Сполучених Держав? Зогляду на теперішнє папське научення, що є лишень повторення старинної католицької доктрини, нема сумніву, що відповіді на сі питання є афірмативні, потверджуючі."

Деякі одиниці в Америці, що займають високі позиції в політичних справах, бачуть небезпеку фашизму, або тоталітаризму, і між такими є Гаролд Л. Айкес, секретар внутрішніх справ. На публичнім вічу минулого лютого п. Айкес сказав: "Тоталітаризм, чи то правий чи лівий, є чужий для духа який панує в англійським демократичним світі." Далше він сказав: "Тоталітаризм противиться ідеям на яких наша демократія збудована."

"Хто з нас вірить, що се лучше управляти навіть лихо собою чим бути правленим добре иншими, такий мусить чим раз більше чувати, а головно проти зрадничого фашизму. Мені здається, що фашизм становить найбільшу небезпеку в світі сьогодні."

"Після моєї думки, то фашизм є позадничим рухом. Се наче значить, що вказівки на годиннику посуваються назад. Се значить, що свобода жити своїм життям, лишень з такою перепорою яка є конечна щоби запевнити свободу иншим, муситься віддати диктаторській силі котра буде думати і ділати за всіх."

Фашизм — се плян Диявола, щоби відвернути всіх людей від Бога Єгови і кинути їх у пропасть знищення. Чи Писання предсказують про сю злуку і який буде кінець її? Се я надіюсь відповісти в наступаючих числах **Вістника Потіхи**.

• "ВЕЛЬМИ ЧЕСНИЙ ЧОЛОВІК"

ЯК повідомляють, то кардинал О'Конель з Бостону замірив написати драму про чоловіка вельми чесного. Если так, тоді розуміється, такий чоловік, будучи вельми чесний, повинен признати, що наука о чистилищі є цілком неправдива; що наука о непорочности Марії — безпідставна, і що вона не була матерію Бога; що у Біблії і згадки нема про святу воду; що нема оправдання замість Слова Божого ставити традицію людську; що нема підстави вірувати, що Петро був скалою замість Всемогучого Бога і Ісуса Христа на котрій будувалась правдива церква; що в Біблії і згадки нема про служби

божі; що Біблія не дозволяє поклонятися образам; що вона нічого не говорить про відпустити, про папу, про кардинали, про Гієрархію, ані про католицьку церкву. Если він буде точно триматися сього предмету, то він напише щось гідного. Кардинал О'Конел каже, що "маленька, дуже бистра група людей постановила зломати всяке міродайне людське життя, а головно релігійне". Нехай же всі чесні люди надіються, що ті незнані люди є дійсними Християнами, і що їх замір є поставити християнство замість релігії. Побачимо!

“НОВЕ ПОРАЖАЮЧЕ ОДКРИТТЯ”

ПІД повисшим заголовком італійська баптиська часопись Л'АУРОРА, що виходить у Філадельфії, помістила лист від “отця” Патріка Г. О'Брієна, котрий заявив, що правительство Сполучених Держав Америки вже знаходиться в руках Римської Гієрархії; що Гієрархія плянує відновити святу Інквізицію і пачи огнем усіх протестантів після ділання римо-католицької системи з еретиками; що вони виглядають часу з заперенням, що наша теперішня конституція буде осунена, а на її місце буде поставлений Канонічний Закон церкви; і що президент Френклін Делано Рузвельт помагає Гієрархії.

Понизше “Л'аурора” подає дослівно лист від “отця” О'Брієна і зазначає як слідує:

“Наші читачі памятають поміщений нами лист від “отця” Патріка О'Брієна, з Сиракуз, Н. Й. котрий ми подали в нашій виданню з 19-го грудня, 1936 р. В тім листі автор подає, що Римо католицька церква вже має представителя в Вашингтоні, під провідництвом генерального почтара Якова А. Фарлєа.

“Не давно, редактор отримав другий лист від “отця” О'Брієна, котрий був наданий на почті в Сиракуз, Н. Й. Ми подаємо дослівно сей “дорогоцінний” документ, щоби познакомити протестанську суспільність із злим заміром католицької церкви в Америці. Теперішній стан річей у Вашингтоні відбиває дуже ясно надію і напрям виражений “отцем” О'Брієном в його много-значучім листі. Ми тримаємо в нашій рукопись сього документу, котрий є до знимки в часі потреби. Лист звучить як слідує:

Всеч. А Ді Доменіка,
Перша Баптиська Італійська Церква.
Філадельфія, Па.

Мій Дорогий Пане:

В сім часі устанавляється Перша Дія нашого великого-ясного ума през. Рузвельта. Він виразно заявив американським людям і повідомив цілий світ, чим та свята інституція є, і з відки вона побирає свою власть; хто і як може отримати сю власть і що наш гідний президент сподіється від них, і ми, Гієрархія Римо Католицької Церкви, надіємось, що всі вірні діти церкви будуть помагати президентові із всією силою, щоби одиниці з котрих складається Найвисший Суд Сполучених Держав слухали приказів президента, і если треба, то ми змінимо, поправимо або цілком осунимо теперішню конституцію, так що президент зможе увести свою а радше нашу людяну програму у всіх начерках людських законів які уложив наш святійший Папа і свята Матір Церква. Для твоєї власної освіти, я хочу звернути твою увагу на дві дуже гарні брошурки. Одна, “Сакремент Католицької Акції”, котру написав о. Даниїл А. Лорд, ціна 10 ц.,

видана через “Квінс Ворк”, 3742 Вест Паїн Булвард, Ст. Луйс, Мо. Друга, “Католицька Церква і Біблія” з під пера о. В. Г. Гурлей, Павліст Прес, Н. Й. Перша брошурка вияснює чого ми католики надіємось і дістанемо, отже як бачиш ми не криємось з нічим. Наш закон буде ухвалений і установлений після научення нашої святої столиці й папів і канонічного закона, і ціла наша суспільна будівля мусить бути відбудована на сих основах. Наша наукова система мусить бути так збудована, що вона осуне атеїзм, небезпеку червоного ізму, протестантизм, комунізм, соціалізм (дивно що він не зачислив між сими ізмами фашизм) і прожине їх геть зі сього гарного краю. На наших побережах поставив хрест два жиний і вірний римо-католик; і сей край належить до нас під кожним зглядом. Ми через довший час робили уступки в кождім головнім питанню, та тепер ми домагаємось вдійсности Нашого і ми його дістанемо. Ми будемо попірати нашого президента у кождий спосіб щоби дістати наші домагання в мирний і чесний спосіб, если буде можливо; а ні, то ми готові боротися і вмерти. Ми не будемо мати тут Росії, Еспанії і Мексики; ми бажаємо, щоб члени кабінету, діти святої Матери Церкви занимали важні позиції в цілій будівлі нашого правительства. Ми будемо поважати жидівські релігійні традиції, але від тепер протестанська ересь буде трактована після приписів проти еретиків, зазначеного в Канонічному Законі, а головнo проти таких як ті, що були охрещені в нашу святу церкву і покинули її за 30 Юдиних срібників і тепер проповідують ересь і сим чином зводять інших несвідомих у блуд. Чи ти коли подумав про свій кінець, що, проповідуючи Слово Боже, ніхто не має права проповідувати, научати, прощати гріхи, але ті, що мають дійсне апостольське наслідде, яке можна знайти лишень в Святій Католицькій Церкві? Я також скажу тобі, що наш святійший Ф. Кохлін знав що він має зробити у властивім часі. Чи ти чув його програму минулої ночі? чи ви маєте таких бистро-умних річерів щоб їх порівнати із сим світлом умом, широким поглядом, а однак чесно-любяльним до Святої Матери Церкви і її переказів? Ми вибрали нашого гідного президента великою більшістю голосів якої ніхто не отримав в історії. Ми є вже готові на 1940 р., і се було б добре для міліонерів і всіх інших висискачів Божих бідних людей завважати сю осторогу і послухати Божого закона, инакше всю їх майно буде вербоване для добра всіх наших людей. Не будемо ми вже більш толерувати гордих спілок, що тримали 90 процент Божих людей в стані убожества, підчас коли вони під покришкою Закона рабують при помочи великих монополів, які були впроваджені і підтримані безправно. Я кажу, що всі такі підприємства, як банки, позичкові спілки й інші мусять бути осунені або поставлені під охорону

WISTNYK POTISNY

нашої Гієрархії. Ріжні позичкові спілки й промислові банки, зареєстровані під спеціальним правом за їх спонуканням і впливом, заробляють від 30 до 300 відсотків доходу підчас коли Канонічний Закон нашої Святої Матері Церкви виразно забороняє таке практикування і каже своїм дітям, що вони не є обов'язані платити таких грошей і ми обіцяємо осунути такі спілки й банки. Я наче чую, що ви будете кричати 'дурні мрії божевільного уму' і останній ратунок боягузів! але прошу запам'ятати се, що я через роки молився побачити той день. Я вже старий, і вірую, що я найдовше служив як священник в Сполучених Державах. Я вже при-

вик бути названий людьми "старим дураком" "вдитинстві". Ми Американці ніколи не згодимося на ніщо інше. Я прийшов сюди з Виспи Святих, як молодий священник, і дякую Богу що я дожив побачити ці чудові зміни. У Пюританським Бостоні я був підвищений символічно через ваших синьо-носих Пюританів Побожної Гори; та через контроль Месачутів ми контролюємо Америкою і не думаємо стати аж поки Америка або Американці стануть дійсними католиками і остануться такими, на що допоможи нам Боже.

Щирий твій в Христі Ісусі, О. Патрік Генрі О'Брієн.

ДЕЩО ПРО НІМЕЧЧИНУ

(Продовження)

Правда, чеснота, краса — заборонені!

НІМЕЦЬКА тайна поліція, так звана Гестапо, привлащує собі право ув'язнити когось, запечатати мешкання комубудь, skonфіскувати маєток, заборонити видавництво без жадної перешкоди зі сторони судів. Ніхто не має права вглянути в їх діла окрім їх висших наставників. Та не всі Німці бажать таких обставин, що доказує слідуочий уривок з Дейчленд Беріхт:

Пятий рік диктаторства в Німеччині прибажється до кінця. Тероризм дальше бушує. Се не є собі дитиняче нарікання проти нової системи, як зворушений світ старається переконати себе. Така система в цілості мусить остаточно провалитися в пропасть. Початковий тероризм тепер стався зорганізованим тероризмом або ще лучше сказати, зорганізованим дикунством. Його страшний характер не поліщається, а стає чим гірше на-прасний.

П'ять років — се довгий протят часу; і многі люди відвернулися від цього страшного виду, і відрекалися його кажучи: "ми нічого не можемо допомогти." Та вони тут помиляються. Вони не повинні відвертатися, але стати по стороні правди, і старатися пізнати його, а се вже само собою є помічу. Нині німецький уряд грозить, що він помститься на в'язнях в полоневих таборах за відкриття (націстських діл), які являються в чужинських пресах. Але цього і подумати не можна, що правительствo зробило з тими в'язнями, если би голос правди, котрий затих в Німеччині, також затих і в інших частях світа, коли б злочинці в Німеччині не боялися обрідження і зневаження від цивілізованого людства.

Всі передові американські видавництва вияснили причину чому вони не могли сумлінно прибути на світовий зїзд видавців який відбувся в Ліпсках, Німеччині, в 1937 р. Видавці не могли сумлінно їхати на зїзд до краю в котрім посідання певних книжок становить кримінальний злочин; в котрім не можна видати книжки без представлення перше рукописі урядникам правительств і одобрення ними; де робота просвіти через новочасних писателів є заборонена; де цензура не є ограничена лише до політичних висказів, але сягає також до науки, штуки творчости, і культури взагалі, і де покупці й видавництва можуть бути оскаржені за зраду.

Число примірників з промови президента Рузвельта було вислане на продаж з Базилії, Швайцарії, до Ліпска, Німеччини, колишнього

світового центра книжок, але ті примірники були завернені назад до швайцарської границі нап'ятовані як "небажана література".

Яко взірець націстської розворотности до правди, зистарчить тут навести факт, що німецьким часописам заборонено помістити новинку про успішну подорож літаком з Москви через північний бігун до Каліфорнії, Сп. Держ.

Вражіння диктаторства на загальний поступ культури відкриває Дейчман Беріхт, у своїй статті з грудня, 1937 р.

Ані один верш поезії красивого почуття не вийшов з націстського табора. Талант котрий націсти приписують собі, — се ще наслідде писателів котрих життя було вкорінене в часах ліберальної епохи, з якої тепер ругаються націсти. В 1937 р. в Нумбергу, самий Гітлер признає, що "теперішній Німеччині бракує ще поезії і співачів" ... Таір прози також висох позаяк виразно і ясно описання дійсних життєвських подій належно стріне цензуру. Через те більшість з німецьких читачів воліють читати переклади чужинських книжок або літературу з колишніх часів в який пригадується про колишнє життя, і котрі містять у собі ще духа свободи і правди і атмосферу колишнього вільного віну.

Найбільше трагічне вражіння

Найбільше трагічне вражіння диктаторства, а особливо з якости Римо Католицької Гієрархії, є здушення сумління. Нью Йорський Таймс, з 30. падолиста, 1937 р. містить жалібну історію про розбиття родини свідків Єгови в Валденбургу, тому що вони поставили на найвисшій місці Бога Єгову, а не Гітлера. Забираючи дітей від родичів й передаючи їх Націстам для виховання, пресідник "суддя" сказав:

Закон як расовий і народний знаряд довіряє німецьким родичам наувчати і виховати їх дітей лиш серед певних обставинів, а імено що вони навчать своїх дітей після народних і державних вимог.

Тут маємо виразний доказ, тисячу раз повторений в Німеччині, що судді в тім страшнім краю немають найменшого поняття о Бозі ані найменшого страху перед Ним. Писання показують відвічальність і право родичів до їх дітей, як се вірні християни в Валденбургу вчинили своїм дітям:

"І навчайте їх (заповідей Божих) сияїв ваших, промовляючи їх, седиш у домівці твоїй, і коли йдеш дорогою твоєю, лягаючи, і встаючи". — 5 Мойсея 11: 19.

Такі случаї і загальний стан в Німеччині твердять, що між папою а Гітлером існує порозуміння, і що Муссолуні має порозуміння з папою і був посланцем папським коли він одвідав Гітлера. Він приніс вість від того, що достарчає більшість грошей і умислову силу, щоби ніби показати, що фашізм (католицька акція) є konieczністю для управи цілого світа.

Нью Йорський "Таймс" отримав бездротну відомість з Німеччини такого змісту, що запирає духа всім свідкам Єгови і заставляє їх підперезати їхні пояси в ожиданні того, що їх чикає в Британії й Америці:

Бувший шлюсар Адольф Вандрес і купець Шлоймер були засуджені на п'ять років в'язниці через спеціальний суд в Френкфорт за поширення науки сенти Дослідників Біблії, котра є заборонена. Ся сента є пацифістична.

Німецькі мученики

Німецькі часописи містять подробиці про мучеників в Стетені. Грецьке слово "мертир" значить "свідок". Отже одна з свідків Єгови, Гелена Керстейн, 64 віку, була засуджена на рік в'язниці за її діяльність. Ганс Керстейн, 30 років віку був покараний в'язницею на дев'ять місяців; Ліза Готчалк, 52 р. віку дістала 1 рік в'язниці; її чоловік — чотири місяці, а її дочка Урсула — 1 рік; дві сестри 58 р. і 56 років віку дістали по 6 місяців. В тій самій статі є зазначено много інших осіб, що дістали від 4 до 15 місяців тюрми за те, що вони проклинали Гітлера і інших тиранів. В різних частях Берліну ув'язнено 42 свідки Єгови і покарано їх від 4 до 18 місяців.

Всі зізнання з Німеччини твердять о гуртовім арешті й переслідуванню свідків Єгови, засуджуючи їх до п'ять років в'язниці за вірування й практикування науки св. Письма. Бувають і зрадники між ними. Один майбутній брат дістав свободу за зрадження решта братів, та опісля повісився як Юда.

Берлінський коресподент для Менчестер Гвардьян згадує, що в Німеччині свідки Єгови є звичайно ув'язнені де б їх не знайшли. Отже ясен є, що обставини в Німеччині є подібні до обставин в Римі за часів Нерона, коли то християни були ув'язнені скоро о них довідалися. Як в Римі так і в Німеччині, правдиві послідувачелі Христа є зненавиджені всіма людьми. Се точно так як Господь предсказав.

Случайний суд в Дессав, Німеччині, на розправі свідків Єгови заявив, що зпершу суд уживав дещо легкого способу, караючи їх грішми, в'язницею на кілька днів, тижнів або місяців, але тепер, щоби зробити кару більше вражаючою, треба карати роками. Свідки для Єгови даліше доручують літературу і відмовилися давати німецький салют, заявляючи, що Геїл (спасення)

приходить лише через Христа. За се суд карав їх дворічною в'язницею.

Случайний суд в Конінгсберг, Німеччині, засудив одного свідка Єгови на чотири роки в'язниці в карнім заведенні, а його жінку на два роки. З відомостей які доходять до Америки, то пресідник суддя мав бути дуже лютий, тому що Гітлер в "літературі судді Рутерфорда" є представлений як хижий звір. Чим же иншим він є? Суддя сказав, що та література не має властивої пошани до Гітлера. Чому ж вона повинна мати? Нью Йорський Таймс каже, що свідки Єгови роблять натиск в їх наученні на "точне тримання пророчих частей Біблії". Та він міг також сказати, що вони роблять натиск на точне тримання кожної части Біблії, та "Таймс" не хотів сього сказати, бо правда разить.

Двох свідків Єгови в франкфорт були засуджені на п'ять років в'язниці за їх вірність до угоди з Всевишнім Богом. Коли одного з них суддя спитав, що він буде робити по п'яти роках в'язниці, то він відповів: "Точно те саме, що я роив до тепер."

Тут нема нічого нового, нічого оригінального, що німецький "Чорний Відділ" домагається смерти на Єговових людей. Сього домагається діявольська орда від коли Авель був убитий поза Еденом. Господь сказав: "Коли вони не навидять мене, то і вас ненавидіти муть." Причина задля котрої Чорний Відділ домагається смерти є ся:

Німецькі люди мусять уживати брутальної сили, щоби вирвати від ворогів всяке бажання мильно ужити релігійного покриття для відкопання їх істиновання. Божевілля належить до божевілля до дому. Для злочинців такого характеру карні заведення і в'язниці не є достаточним средством для їх кар.

Рівночасно нацисти даліше співають, "Завтра світ буде наш." Який той їх світ бувби, то се показано повисшими примірами нациського правління. Той образ не є приємний. Що вони розуміють, що світ буде їх і в який спосіб вони дістануть його, то се показано через Австрію. Та нацистам се байдуже чи люди бажать їх правління чи ні. Вони думають, що світ буде їх! Однак чоловік плянує, а Бог руйнує, і вскорі він знищить своїх ворогів, і ворогів мира, справедливости і правди. Армагедон побачить цілковитий упадок того цілого безбожного союзу, релігійного, політичного і торговельного, у всіх краях, включаючи і Німеччину.

"Як побачиш у якій країні, що тіснять убогого та суд і правду насилують, то не дивуйся тому, бо над високим стоїть висший, а над ними ще висший." — Кн. Екклезіяста 5: 8.

"Єгова випробує праведного, а безбожного й того, хто любить насилля, ненавидить душа його. Жаром посипле він на безбожних; огонь і сірка і вітер палящий буде частина їх чаші. Бо Єгова справедлив, і любить правду. Лице його бачить праведника." — Пс. 11: 5-7, А. П. В.

З Полудневої Африки

Британські капіталісти мають копальні золота в Полудневій Родесі, котрі приносять їм так великі доходи, що вони виплачують річно від 60 до 80 процент дивіденди. Майнерами в тих копальнях є тамошні родимці із Нюасаланд, але їх плата так низька, що вони не мають з відки забрати їх родини до місцевості де вони працюють. Управителі Полудневої Родеси запобігли сій малій труднощі для властителей копальнів через ухвалення закона, уповажуючи тамошних родимих жінок статися наложницями для робітників, із тими застереженням, що коли такий робітник поверне до своєї законної жінки і дітей, тоді та наложниця перейде в руки його наслідника. Така ухвала була признана в Лондоні тим самим правительством, що так страшенно налякалося коли дук Вінзор (бувний Едвард VIII) забажав оженитися з розвідкою жінокою. Воно не вірить у текст, що Бог не дивиться на лице людське, себто, хто яку позицію займає, і воно не вагалось одобрити і заохотити чужолоство в найпідлішій і найнижшій формі.

Демони обдурують шкочменів

Демони, ті брехливі духи, котрих Ісус і апостоли виганяли з людей, тепер дальше обдурують людей. Недавно, на конвенції спіритистів в Глязгов, медія заявила, що вона салітує многим духам що мали маширувати в ряді через повітря з галерії на платформу. Дальше медія казала, що се були вояки з Великої Війни, і, як подає преса, три тисячі шкочменів сиділи і слухали в страсі слідууючої пагубної брехні яку передавав медії один страшний упавший ангел, котрий помагав Дияволу іще за днів Ноя:

Більшість з воїнів, що рійшан поза гріб, були більше безпомічні чим малі діти в колісках. Місяці перейшли нім їм дозволено зрозуміти, що вони були помершими. Тисячі жовнірів лїзшли через верх, упали мертвими і були забиті кудями. Вони були увільнені з їх гіл, і лише думали, що вони спотекнулися. Вони встали і дальше воювали. Вони воювали кілька місяців у духовім світі, не знаючи що вони були помершими. В сей спосіб несвідомість в життю опоганила небо."

Не мов малі діти

Уже минуло двацять років від Світової Війни, а Американський Легіон позістав дальше діточим, хоть кождий член має пересічно по 42 р. В часі їх конвенції в Спрінг Філд, Ілл. сі малі хлопці клали різні перепони по дорогах і печатали дівчата гумовими печатками висше їх панчіх. Коли ж хтось з переїжджаючих противився сьому, вони побивали його. В їх забаві вони перетинали мотузи в трамваях і дроти і стримували трафіку. Більшість із тих малолітків (90 процент) були надто боязкі вписуватися до війська добровільно, але треба було їх брати примусово, і многи з них ніколи не чули гарматного гуку. Правдиві жовніри не пристають до сього Лігіону.

DECEMBER, 1938

Руїна в Малагії

Італійська фльота і літаки обернули Малагу в цілковиту руїну. Одна із часописей описує так: Декотрі части міста подібні до купи розвалищ. Торговельна часть міста менше більше зруйнована. Лише кілька домів полишилося на Ляріус улиці. Всі інші будинки в сусідних улицах є ушкоджені експлозією або огнем. Вілії богатих помешкань в Ля Калета і Лімонар є повалені. Дописуватель бачив багато будинків котрі колись мусіли бути чудовими домами архітектури, а сьогодні вони є лише купою розвалища.

Папа десь дуже мав радіти із того, що його армія доконала в облозі Малагії. Почасти він тішитися, що франко поставив під военний суд 5,000 людей, і кождий десятій був застрілений; а ще инший десятій був засуджений на досмертну вязницю; таких справ відбувалося по 250 на день. Припускаючи, що суд відбувався вісім годин на день, тоді виходить одна справа тривала 2 минута! Інквізиція знов вповнім гоні.

Слова вченого китайця

"Я заглянув у Презбитеріанізм щоби зараз дрозжачи податись назад від їх вірування в немилосердного Бога, котрий давно тому мав призначити більшість із роду людського на вічне пекло. Проповідувати таку науку образованим поганам значилоб збудити в їх уміслах сумнів чи я при розумі, если б вони не вірували що я брешу.

"Тоді я поринув у баптиське научення, але знайшов так много сект у нім, що ріжнилися щодо методи хрещення в зимній воді, що воно мені обридло від сих подробиць; і питання про комунію зробило вражіння на мене, що одні були більше скупі чим другі в роздаванню їх куска хліба і вина.

"Методизм зробив на мене вражіння як громуниця і блискавиця — всі роблять багато шуму.

"Конгреціоналісти стримали мене їх висшістю і сам-свідомою добрністю і їх бажанням мати лише високого тона спілників. Юнітаризм — се все сумнів, він сумнівається навіть собі. Многи инші протестанські секти, основані на якісь новості або дивацтві — як Квакеризм — не варта досліджувати через не-християнина.

"Але на одній точці та маса протестанських відпадків згаджаються, а се в їх ненависті до католицизму, старшої форми релігії, а знов католицизм відноситься ворожо до них. Він гордо заявив себе бути єдиною правдивою церквою, поза котрою нема спасення — а головно для протестантів; що його головний прилат є особливим представителем Бога на землі; і що він — непомильний. Тут знаходиться релігійна єдність, сила і власть з пімстою. Але, мої протестанські приятели всі благали мене не дотикатися до католицизму, осуджуючи його гірше чим поганізм — у чім я згодився."

Підчас очікування на порон

В Нью Вейлс Австралії, в одинадцятій годині вночі, около 400 автомобілів чекало на порон, щоби переїхати прекрасну ріку Гавксбері.

В одному з між тих авто знаходилися свідки Єгови, котрі по тижневій службі Царя над царями, омучені трудом, повертали домів. На їх авто були труби. Тепер вони стояли в ряді дві милі довгим і в кожному автомобілі було пересічно по чотирі люда, отже шіснадцять сот людей! Ніч була тиха. Нагло один із свідків заговорив: "Ох, що за нагода впустити тут апарат!" "До діла, хлопці!" — сказав інший, і всі охочо забрались приготувати апарат. Коли все було готове, один взяв мікрофон, і через апарат промовив:

"Се є Ватч Товер голос-апарат, котрий ділає всій околиці і приносить вам вість радісної новини. Підчас коли ви чекаєте на порон, ми представимо вам програму з музики і інструкцій через Суддю Рутерфорда (хтось тут заплескав в долоні) котрий є признаним авторитетом щодо вияснення пророцтв у світлі нинішніх подій. Ми просимо вас вислухати програми.

По горах і по долах на віддалі три милі розходилося ехо чудової музики "Гюмореск". Коли останні ноти цієї музики затихли, тоді дався чути голос моторових труб і голоси, домагаючись продовження. Тоді поставлено коротку біблійну лекцію через апарат. Ось сим чином люди дістають науку, і спевністю ангели радіють сим також.

Година перейшла, підчас котрої ми переграли чотири лекції по п'ять мінут довгі, зроблені через Суддю Рутерфорда, і слова правди гриміли по тій околиці і неначе повині заливали гори і доли. Що за блаженний час!

І знов через мікрофон виголошено слова закінчення: "Від часу до часу свідки Єгові одвідуєть ваші доми з Бібліями і з книжками, що поясняють Біблію. В таких разі, трактуйте їх ласкаво і вислухайте їх уважно. Пам'ятайте, що свідки Єгови є вашими приятелями." При закінченню людям сказано, що програму мусимо закінчити, тому що наша батарея ослабла. Сей час хтось прибіг до нас і сказав: "Продовжайте далі, ми маємо одну батарею про запас!" Хтось інший сказав: "Продовжайте, ми будемо вас пхати, якщо буде треба." Інші приходили до нас і дякували нам за програму, і просили іще поставити кружок з хором по "промові". Се ми радо зробили. Інші були так вдоволені програмою, що приносили нам мідівники яко оцінення за духову поживу. Вони радо приймали літературу і любили вість о царстві. Але тепер ми поставили лекцію "Отці" і "Чому Рим католицький священники називають себе отцями?" Тоді один з автомобілів зачав трубити як протест, але його голос протесту проти голосу труби був неначе мітла проти сонця. Ось так виправляли "шкіру старої жінки"! За всі ці тверді правди нехай буде слава Єгові, і щоб ми

мали привилей далі служити Йому день і ніч. — Гер, Австралія.

Невірний клер

"Всечесний отець" Дон Антонія Сардон записався до армії еспанської республіки як учитель, а що він казав, що він не має військового вищівчення, тому його зроблено листоношом, отже дано місце довіря. При першій нагоді, будучи висланий з поштою на фронт, він зрадив своє довіря і перейшов на франкову сторону. Шікаговський Геральд і Егзмайнер містять пів колюми побіленої статті з Риму, пояснюючи, що коли Дон Антонія присягнув свою вірність правительству, то се нічого не значить.

28,000 миль оливи

Як обчислюють, то річне зужиття оливи виносить, по 10,000 галонів до одного вагона-танка, потяг 28,000 миль довгий. Се величезне зужиття може продовжати лишень кілька років. Рівночасно земля стає чим раз лекша, що може змінити її орбіт в протязі одного року, і також клімат.

36,000 молочних доріг

Християнин ще більше подивляє Бога Єгову, великого Сотворителя, коли він пізнає, що 36,000 молочних доріг із зізд були відфотографовані й порашовані. Кожда із сих молочних доріг містить приблизно стільки зізд, що і та котру можна бачити голим оком, число котрих є мільярди. Сподіються, що коли новий телескоп буде установлений на горі Паломар, тоді можна буде побачити мільони таких доріг, і відфотографувати їх власним світлом.

Ал Капон а Гієрархія

Відносячися до признання до вбійства канадського магната А. Й. Смала, через його Рим католицьку жінку, і як вона опісля віддала величезну суму грошей на Рим Католицьку Гієрархію, Патрік Суліван, з Торонто, ось що сказав:

"Ал Капон в найгіршій случаю мав ясный оброч над своєю головою і білі крила в порівнянню з ватиканськими бандитами, котрі утекли від (відвічальности) за А. Й. Смала із його цілим майном. Іван Кревгер у найгіршій злім намірі, був святым в порівнянню із розумом сих політичних гнид, що помогли ватиканським рабівникам (а) покрити вбійство Смала; (б) утекти з добичею сього вбійства."

Лишень подумайте, віддати скарб А. Й. Смала, в сумі \$4,000,000 банді італіянських рабівників, вдаючи, що вони мають надприродну власть охоронити душу признавшоїся до вини вбійниці, від вічного і тимчасового огню. Що за секурація від огню! Два органи правительства, Романізм і онтарійський суд, робили рука в руку щоби дістати майно А. Й. Смала. От тобі британська справедливість! І гарний взірєць!

Не можуть загнзудати Християнів

Тоді свідки Єгови виступили вийною проти таких ухвал. Вони не хотіли віддати їх Богомдане припоручення грішним замірам якомусь міському управителеві. Продовжуючи їх роботу з свідомством від дому до дому, многі свідки були увязнені й брутально трактовані. Се спонукало їх виступити до боротьби процесом суду. Малий суд, великий суд, апеляційний суд і найвищий суд Георгії — всі рішучо заявили, що такі міські устави були добрими законами і треба їх піддержати. Нарешті прийшла рішуча справа п. А. Ловела проти міста Гріфін, у найвищій суді Сполучених Держав. Ся справа стала на переслухання на 4-го лютого, 1938 р., а на 28-го березня, той суд дав своє остаточне рішення, опрокидаючи всі інші судові рішення Георгії, заявляючи, що устава міста Гріфін — неважна через се, що вона загрожує свободі преси. "Яка б то мотива до її ухвалення не була, то однак її характер нападає на саму основу свободи преси, віддаючи її під неволю сваволі і цензури." "Ось так схарактеризував сю безбожну легіслатуру головний суддя Гюз. Інші важні точки сього рішення були такі:

"Ся устава на широку скажу забороняє рознесенню 'циркулярів, підручників, оголошень або літератури якого-будь рода'... Вона не є обмежена до літератури, що є нечиста або ображаюча для суспільної моралі або котра заохочувала б невластиво поведіння. В ній нема згадки, що ті брошури або журнали, були такого характеру. Та установа відноситься до літератури в найширшій змислі.

"Ся установа виключає в собі спосіб оголошення, особисто або жвавши, і відноситься до всякого рода циркулярів. Вона не обмежує своєї правосильності щодо часу і місяця, що можна б назвати підтримання публичного порядку, або стримання неперядного поведіння, або охороною мешканців або неперядку на улиці. Ся установа забороняє розносити літературу всякого рода в котрім-будь часі, в яким-будь місці, і в який-будь спосіб без дозволу управителя міста.

"Ми вважаємо, що тана устава є неважна. Яна б то мотива до її ухвалення не була, то однак її характер нападає на саму основу свободи преси віддаючи її під неволю сваволі і цензури. Такого рода закони привернули б систему сваволі й цензури в дуже виразній формі. Свобода преси не є обмежена лишень до часописів і журналів. Сконечности, вона обнимає таном брошури і лятючки. Сі річі дійсно історичним знарядом для оборони свободи, як на примір брошури Томаса Пейна і інших в наших часах. Преса в її історичнім значінню обнимає всякого рода видавництво, що є средством для передавання інформації й опінії...

"Сієї устави не можна спасти тим, що вона не відноситься до видавництва а лише до розношення літератури. Свобода розношення літератури є тан потріба як і свобода видавництва; бо справді без розношення її, видавництво було б маловажним...

"Отже сей суд відкидає рішення, і справу відсилає для дальшого розглянення згідно з сією заявою."

Депортація чуженців з Сполучених Держав

Томас Гогарт, еміграційний знаток, пише інтересно про терпіння які впали на чуженців і їх родини через закони і устави Сполучених Держав. Дивним є, що родимого Росіянина не можна депортувати хіба що Дятко Сем (Сп. Дер.) заплатити Росії \$1,000 за кожний рік скільки ті Росіяни працювали в Америці. В інших случаях, люди що працювали сорок років, були забрані з їх домів і средство до життя зруйнова-

не через тупість урядників, слуг Гієрархії, котрих ідея правління державсю є насильство й жорстокість. Один Шкотлянець котрого не можна було завернути до його родинного краю, тому що записки його народження не можна було віднайти, був увільнений від депортації, але поліція післала його на шість місяців до арешту за се, що він не мав ніякого средства підтримання життя. Сі тумани думали, що по шістьох місяцях арешту він буде лучший і здібнийший підтримати себе ніж як би він був вільний і незалежний протягом того часу. Ох, пацьорки! свічки! і посвячена водо! що за премудрість у вас! В иншій случаю Американець оженився з Канадіянкою; тепер йому не можна перейти до Канади, а їй не вільно перейти до Америки, "краю свободи і дому одважних". Вони можуть бачитися лише на промі котрий перевозить людей через ріку Детройт.

У цілих Сполучених Державах, се перший раз, що суд взяв чесний, ширший і американський напрям змусивши шкільні влади поступати по демократичному, а не яко би вони були агенти комуністів, фашистів або царизму. І се сталося в Каліфорнії, де Муні і Білінгс іще знаходяться у в'язниці, де срібні сорочки іще парадують, де Уптон Сінклер був арештований за читання конституції на публичнім місці. Се сталося в Каліфорнії, де многі люди вірували, що американська свобода вже майже загинула.

Се в гордім змислі радше чим в неможливім, що Каліфорнія осталася Неімовірною! — Балтиморський "Івнінг Сон".

"Чорти в Реверендах"

Хтось до "Вістника Потіхи" прислав витинок з "Народного Слова" з Пітсбургу, у котрім добр. М. Хандога назвав ксьондзів "Чорти в реверендах" і наводить з львівського щоденника "Діла" таку подію:

"Перед кількома днями тамошний польський ксьондз запитав у школі сина Йосифа Сави польських молитов. А коли цей, як греко-католик не знав польських молитов, тоді цей ксьондз викинув малого Саву з кляси, без плаща і шапки на мороз.

А до другого хлопця, сина Василя Гната з Хородієни, сказав: "Тобо, Русіне, тшеба виржнемць чарне підмекене!"

Наука цього ксьондза не пішла в ліс. — Зараз по науці польські діти кинулися на малого Гната та справді хотіли перовести операцію "обрізання", або "чорного підмекіння".

Бідний хлопчина вийшов з цієї операції поналічений на лиці. — Цій церемонії обрізання приглядався з вікна школи — як нас запевняють — управитель школи й дні словом не зреагував. Переконалися? То що ж тепер скажете? Скажете, що не ксьондз? Ні! Мусите сказати, що — ні; що це чорти в реверендах. І так є, а не інакше, мусить сказати і сам папа, коли лишень він є християнином."

Повисша подія мала взяти місце в селі Бахір, повіт Березів.

Хоть добр. Хандога назвав лише польських ксьондзів 'чортами в реверендах', то однак ми знаємо, що і українські недлучші — вони всі роблені на одно конито. Погляньте, що папа і ксьондзи в Іспанії виробляють! Се зрадники Бога і народу, і Христос їх давно напаятував як "кодао гадюче", котрих 'отцем є Диявол'.

Гермес буде викинутий

Часом так буває, що на кріслі судеша засяє такий суддя, котрий не гідний сидіти навіть на лавці у парку. Таким суддею є Йосиф Гермес, в Шікаго, котрий недавно дістався до часописи за засудження одного із свідків Єгови на шість місяців в'язниці за не поклонення прапоріві. Місячний Бюлетин Товариства Міжнародних Суддів подає про сю справу як слідує:

Справа проти судді Гермеса. Перед суддю Йосифа Б. Гермеса прийшла перша справа Еліонори Віммер, котра була заарештована в шікаговським парку з одним мексиканцем за неорядне поведіння і коли то знайдено нумістичну літературу в її посіданню. Суддя Гермес, хотів не мав юрисдикції над нею, тому що їй належався суд з лави присяжних, взявся самий до розсуду, підніс за поруку вище чим закон дозволяє, і віддав обжалованню під умовий розгляд. Чотири адвокати, що стали в обороні Еліонор Віммер, були настановані судовим начальником і двох із них насильно викинуто із кімнати. На сімнадцятого листопада, один із тих адвокатів, Ландон Л. Чапман, член Комітету Шікаговського Товариства Адвокатів для Оборони В'язнів, зробив петицію до Товариства Шікаговської Барн і зажалення проти судді Гермеса, визнають не лише осудити його з судді але так само викинути його з барн адвокатів. Заниди були основані на теорії, що суддя Гермес трантував справу з погляду публікації. Неважливий іспит щодо вірування оборонця взяло місце перед репортерами, і інші невластиві поведіння, а головню викинення силою адвокатів з судової-сали, і все се було змовою, щоб зробити велику сцену в користь репортерів і фотографістів.

Ще инший занид був зроблений проти судді Гермеса оснований накедавий розправі проти одного із свідків Єгови, котрий є релігійного переконання, що поклонятися прапоріві становить невірність до Бога. В сій розправі суддя Гермес наложив на ру 200 доларів на Марію Шляцку, котра була оскаржена за неорядне поведіння сим чином, що вона відмовилась віддати приріт прапоріві в судовій кімнаті. Даючи присуд, суддя Гермес не спитав її чи вона була готова стати на переслухання, ані не сказав її що вона може мати оборонця, ані не спитав її о ніяке свідство або зізнання. Опісля суддя Гермес взяв її до своєї кімнати проти її волі й змусив її стати з ним і начальником до фотографії для репортера часописи.

Суддя Гермес є також оскаржений за переступлення Прав фахових Етикетів яко адвокат, спричиняючи неопотрібне уподібнювання в часописях відносно ріжних судових справ, знаючи, що таке оголошення може перешкодити справедливому перепровадженню справи, і сим чином він стягає на славу на адвокатів у своїм суді; а з насилуванням Судівничих Прав Етикетів, він робить судову кімнату комедією для репортерів, фотографістів і киших глядачів."

Найвисший суд промовив

"Се наша задача піддержати закон."

Ось так казали поліційні урядники і судді коли вони переслідували й ув'язнювали свідків Єгови. Часом такі ухвалені закони показались бути недостаточними для їх нікчемної цілі, так вони зараз устанавляють нові закони вимірені щоб заборонити проповідування правди. І так їх "святій обовязок" піддержувати такі закони був би продовжався, і напозір мав виглядати чистим, а в середині повно гнилі.

На 28. січня, 1936 р. місто Гріфін, в Георгії, породило і виховало нову установу, спеціально вимірену стримати проповідування евангелії у домах. Така устава заборонила роздавати всяку літературу без письменного дозволення міського управителя. Се, вони думали, мало цілком стримати Християнів від несення життя-даючої вістки правди людям. На 28-го березня, 1938 р., лишень два роки і два місяці від її народження,

ся устава, сплджена в злобі й беззаконню, дістала вирок смерті від найвисшого суду в краю. Разом із нею згинуть велике число подібних законів, що були ухвалені для цієї самої грішної цілі, і будуть похоронені без оплакання і пошани і співу.

Голандці ненавидять війну

Коли хуртовина збирається над світом, то добре булоб подумати на Голандією, де майже кождий чоловік ненавидить війну. В сім найбільшим мирнім краю в Європі рільники радо працюють на своїх полях п'ятнадцять стопів низше морської рівнини, знаючи що в протязі одної години часу вони можуть напустити стільки води, щоби залити наїзників. Помимо того, ті що стоять на сторожі голандських справ, будуть фортифікувати зі всіх сторін.

Ніколи не бачуть родичів

В околиці проливу Пугет знаходяться три роди салмонів. Всі родяться в свіжій воді, а проживають в морі. Коли час тертя приходить, тоді риба з самцем приходить до місця де вона родилась, і складає тисячі яєчок в ямці випорпаній носом та сплавками. Коли яєчка вже заплоджені, тоді їх риба закриває піском. Із сим кінчиться відвічальність родичів. Діти ніколи не бачать своїх родичів; один рід вмирає нім другий приходить.

ВАРТОВА БАШТА І ЇЇ МІСІЯ

ВАРТОВА БАШТА — се 16 сторін журнал-місячник, виходить в тій цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його заміри як се вони вражені в Біблії. Вона містить біблійні наущення головню, щоби допомогти свідкам Єгови і всім людям доброї волі. В ній знаходиться матеріал для студії Біблії.

Вона точно тримається Біблії як авторитету всіх своїх висказів. Вона є цілком вільна і відлучена від всіх партій, сектів і инших світських організацій. Вона цілком і без виімку стоїть за царство Бога Єгови під Ісусом Христом, олюбленим Царем. Вона не є догматична, але запрошує уважну і критичну студію у світлі пророчств. Вона не займається жадними спорами, і її сторінки є заперті для особистостей.

Предплата на рік: В Сполучених Державах \$1.00, в Канаді \$1.50.

Адресуйте в Америці:

The Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

В Канаді:

The Watch Tower, 40 Irwin Ave., Toronto, Ont.